

Siенno, m. pow. gub. mohylo-
skiej. Powiat sieński, albo sien-
neński zajmuje północ.-zachod-
nią część gubernji i graniczy na
północy z pow. lepelskim i wi-
tebskim, na wschodzie z orszań-
skim, na południe z mohylo-
wskim, na zachodzie zaś z bory-
sowskim gub. mińskiej. Powiat
ma rozległości 4333,8 wiorst kw.
W południowej części powiatu
przechodzi dział wodny pomię-
dzy dorzeczem Dźwiny i Dnie-
pru. Gleba piaszczysto-gliniasta,
mało urodzajna. Przeważna część
powiatu należy do dorzecza Dźwi-
ny Zach., która na granicy 27

w. stanowi granicę powiatu od
gub. witebskiej. Z dopływów jej
ważniejsze: Łuczesa z Obolem.
Południową część zraszają dopły-
wy Dniepru: Druć i Bóbr, bio-
rące w powiecie początek. W
powiecie znajduje się 122 jezior,
z których ważniejsze: Łukomlskie,
Zeryńskie, Sielawa albo Długie
i Sieńskie. Pow. sieński jest naj-
bardziej bagnistym z powiatów
gub. mohylońskiej.

Siенno leży nad jeziorem tej
nazwy, przy ujściu do małej rzecz-
ki, 147³/₄ w. od Mohyłowa, a
60 od Witebska, Ludność wy-
nosi około 3,700 osób płci obo-
jej. Kościół paraf. św. Trójcy,
bardzo obszerny, został wzniesio-
ny przez małż. Kureczów w 1509
a następnie przebudowali ks.
Ogińscy. Siенno zawsze stanowi
własność prywatną i ostatnio na-
leżało do Pusłowskich, a dziś
do Szebeków.